

EVENTYRET STARTER I BAGHAVEN

LOGBOG

"JEG SØGER EVENTYRET, HVOR JEG KAN", SIGER HAN. OG DET BEHØVER IKKE STARTE I FREMMEDE LANDE OG EKSOTISKE OMGIVELSER. FOR ERIK B. JØRGENSEN STARTEDE EVENTYRET I HANS EGEN BAGHAVE. HAN TROSEDE DEN KOLDESTE DANSKE VINTER I 23 ÅR, HOPPEDE I EN KAJAK OG BLÆSTE PÅ SNE, GRØDIS OG BIDENDE KOLDT VAND - OG FIK STORSLÅEDE NATUROPLEVELSER OG EN MASSE NYE BEKENDTSKABER. HER ER HANS BERETNING FRA DEN 1.263 KM LANGE TUR RUNDT OM DANMARK MED OP- OG NEDTURE.

TEKST OG FOTO Erik B. Jørgensen

Jeg roede ned langs iskanten, min kajak gik op og ned i bølgerne, som var cirka en meter høje i sejrenden ud for Limfjorden. Kajakken var perfekt, og jeg følte mig godt roende. Der var kun et problem; jeg skulle snart i land, og der var fem kilometer is ud fra kysten. Jeg brugte 45 minutter på at kæmpe mig igennem den cirka 100 meter grødis, indtil isen blev fast, så jeg kunne trække kajakken ind til land. Men nu var der is, så langt øjet rakte. Jeg håbede på, jeg kunne ind til land. Ellers måtte jeg sove i kajakken.

Ideen

Hvem havde forestillet sig, at det skulle blive isvinter i år? Ikke mig. Men når jeg sidder her efterfølgende, er jeg faktisk lidt glad for det, for det gav nogle fantastiske oplevelser, jeg aldrig havde forestillet mig, jeg skulle opleve i Danmark.

Ideen til at sejle Danmark rundt i kajak om vinteren kom i september 2009, hvor jeg var instruktør hos Nicus Nature, en butik med havkajakker, som også afholder kurser. Ejeren Nicolai sagde en dag, at det kunne være sjovt at sejle Danmark rundt i kajak om vinteren. Ideen fangede mig med det samme, og et oplæg blev udfærdiget samme aften. I oktober kunne Nicolai se, at hans arbejds med butikken og kajakdesign ville trække ud, og tiden blev for knap. Så jeg hørte, om det var i orden, at jeg tog turen alene. Det var det. Planlægningen kunne for alvor gå i gang.

Jeg fik lavet pakkelister, set på kort og forhørt mig ved tidligere roere, der havde gennemført. Mit store problem var økonomi. Jeg søgte fonde og sponsorer,

men det blev ikke til noget. Så det blev mine normale samarbejdspartnere, jeg måtte "nøjes" med. Nicus Nature hjalp mig med kajak og grej og Friluftslageret/Summitshop sørgede for resten af grejet. Og så var forlaget Gyldendal med på en bog om turen. Jeg måtte altså skrabe dybt i lommerne, men tre måneder senere var turen klar.

Våd generalprøve

Den 28. december kunne jeg lægge ud fra Vidå Sluse i Sønderjylland. Kajakken var tungt læsset med vintergrej og mad. Jeg sagde farvel til familien og sejlede ud på mit eventyr. Det var med spænding i maven, for

"Sikke en oplevelse at sove i telt på isen, her i Danmark, og sikke en solopgang, der var næste morgen. Det vil jeg aldrig glemme."

hvordan ville Vesterhavet være? Hvordan ville jeg være sejlede?

Men jeg fandt hurtigt rytmen, og bekymringerne om turen forsvandt. Nu skulle eventyret bare nydes.

Turen ud mod Rømø gik fint. Jeg havde lagt ud ved højvande, som var to meter over daglige vande. Så jeg havde god medstrøm ud, vejret var perfekt, solen skinnede, og jeg nød det i fulde drag. Min plan var at sove i nordkanten af Rømø, men da jeg kom til øen, blæste det op, og bølgerne tog til fra vest. Jeg tænkte, at jeg lige så godt kunne prøve mig selv af, hvad kunne der ske ved det? Hvis jeg væltede, ville jeg skylle i land. Jeg syntes selv, det gik mægtigt godt, op og ned i bølger på

en til halvanden meter. Jeg kiggede på Rømø, hvor der gik mange mennesker rundt. Og her lærte jeg læresætning nummer et: Kig altid ud mod vest, fordi hver 20. eller 50. bølge er større end de andre. Så da jeg endelig drejede hovedet væk fra Rømø og ud mod vest, kiggede jeg direkte ind i en bølge. "Plask" sagde det, da den slog ned over mig, jeg væltede og røg ud af min kajak. Hvad var det kolde, der løb ned af min ryg? Vand? Jeg opdagede, at lynlåsen i min tørdragt manglede en centimeter for at være lukket. Ak. Jeg fik den lukket, lå i vandet og holdt om min kajak 50 meter fra land. Jeg besluttede at svømme ind og slutte for i dag. Jeg opdagede, at min solcelle,

drikkedunk og flere andre ting var slået af kajakken. Jeg fik samlet det hele sammen, men der kom endnu en bølge, og "knæk" sagde det; min pagaj var brækket over. "Lorte dag" tænkte jeg og svømmede i land og trak kajakken med op mellem alle tyskerne, der gik tur. Ingen sagde noget eller stoppede, hvilket var lidt sjovt. Jeg bar mine ting op i klitterne cirka 200 meter oppe. Fik slået lejr og ordnet mine ting. Dejligt at komme ind i et varmt telt og få mit fugtige tøj af. Så var turen i gang. Siger man ikke, at en dårlig generalprøve giver en god premiere? Dette måtte være min generalprøve.

Nytårsaften i telt

Turen videre op langs Vesterhavet gik rigtig godt de næste dage. Jeg kom godt fremad mellem 30 og 40 kilometer hver dag. Rundt om Blåvands Hug startede Vesterhavet for alvor. Det vil sige, at der altid er bølger eller gamle dønninger. Man vænner sig dog hurtigt til det, og man er som en lille korkprop, der går op og ned på bølgerne. Sikke en natur; så storslået landskab, og man kan fornemme kræfterne og storheden fra Vesterhavet. Det blev nytårsaften, og jeg fik besøg af kæreste, barn og hunden. Det blev ikke den bedste aften, da min datter ikke kunne holde varmen uden-

> TUREN I TAL

- 1.263 km
- 49 dage
- 42 rodage
- Dermed er Erik B. Jørgensen den første, der har roet Danmark rundt i kajak om vinteren.

for, da det var minus 13 grader. Så de måtte gå i teltet, mens jeg slog et ekstra telt op og hentede mad. Desværre lå parkeringspladsen 400 meter væk, så det tog mig fire timer at slå begge lejre op. Jeg var godt træt, da vi endelig kunne hygge os i teltet, og det endte med, at jeg allerede gik kold klokken 23.

Vesterhavets overraskelser

De næste dage blæste det lidt op. Vesterhavet var en stor oplevelse, men mange ting var anderledes end forventet. Jeg havde drømt om at holde et dagligt middags hvil, hvor jeg fik noget varmt at drikke og spise. Men både kulden og min energi gjorde, at jeg sejlede fire til seks timer i træk, og så var det slut for dagen. Ellers bød Vesterhavet på alt; havblik ud for Hvidesande, bølger og vejrfast i Thorsminde med museumsbesøg og kaffebesøg ved lokale, snestorm ved Fjaltring med overnatning ved en sød familie, som oven i købet sendte en GPS-tracker med mig, bølger ved Thyborøn, surfbølger ved Klitmøller og vejrfast ved Hanstholm, hvor der var fire meter høje bølger.

Efterhånden var det kommet bredt ud, at jeg var på tur, så jeg snakkede med en masse presse, både aviser, radio og tv, og det blev mere og mere på turen. Ellers forhørte jeg mig løbende ved de forskellige havne, hvordan jeg skulle sejle, og lokale kajakfolk fortalte mig om deres farvand. En stor hjælp og tak til alle dem, der brugte tid på mig.

Skagen

Nu regnede jeg med, at det skulle blive nemt! Man siger, at Vesterhavet er det værste. Så da jeg rundede Skagen efter 22 dage, lige efter planen, skulle der gives gas, når vandet blev mere stille, og jeg forhåbentlig kom væk fra al den modstrøm og modvind, jeg havde været ramt af.

Men allerede på vej mod Frederikshavn kom der en masse is cirka to kilometer ud for land, så jeg måtte sove på en lille ø ud

jeg kunne hurtigt konstatere, at der var meget grødis. Jeg roede eller nærmeste skovlede mig 100 meter ind, men grødisen blev ved. Jeg kravlede op af kajakken og lagde mig ud på små isflager og skubbede kajakken frem som en bro, så jeg kunne kravle frem over kajakken. Flere gange stak isflagerne, så jeg måtte kaste mig op på kajakken, andre gange måtte jeg ligge over kajakken og svømme frem med arme og ben. Efter 1½ times arbejde var der ingen ændring, og det blev mørkt. Jeg ringede

"Når jeg laver ekspeditioner, er det vigtigt, at der kun er en enkelt ny ting på to-do-listen. Denne gang var det kajak om vinteren. Det er, når man sætter mange nye ting sammen, der går ged i det."

for Frederikshavn. Næste dag skulle kampen mod isen stå, fordi der var meldinger om is hele vejen ned af Østjyllands kyst. Så jeg sejlede ud med sommerfugle i maven, roede fem timer mod syd, og herefter vendte jeg snuden ind i isen. Der var 1,8 kilometer is ud, og det gik fint. De første 100 meter grødis tog 45 minutter at forcere, og at gå resten af vejen ind tog 45 minutter mere.

Næste dag var jeg klar igen. Jeg kom ud på en time og 15 minutter, roede ned forbi Limfjorden og roede ind i isen igen, denne gang var der dog fem kilometer is ud. Men

ind til Hals Lodsstation og fortalte, jeg var derude, hvis der skulle ske noget.

Jeg satte kroppen i alarm-mode og knokkede løs, men sørgede for at få drikke og mad. Efter tre timer i grødis blev isen fast efter cirka 600 meter. Så var der kun lidt over fire kilometer til land. Efter fem timer i isen var jeg endelig på land, helt færdig – og helt igennem kold.

Det var en god anledning til at holde en hviledag ved svigerforældrene, der boede i nærheden, mens jeg tænkte på, hvordan jeg skulle klare udfordringen med isen. >>

FOTO MIKEDEVILIN

FOTO JAKOB VEMMELUND

FOTO GEIR HAUKRUSSON

►► **Vigtigt at have en plan**

Hvordan kan jeg forsvare at ligge ude i isen eller sejle i store bølger? Så længe jeg har to planer, som jeg synes er gode, så jeg klar. Andre gange har jeg tre planer. Men det vigtige for mig er, at jeg tænker fremad. Plan A er altid at sejle langs land frem til nyt overnatningssted. Det er intet problem i godt vejr. Plan B kan være, at hvis der er bølger, men de går mod land, og der er på-

“Der var halvanden meter bølger, og der satte sig et helt utroligt islag på mig. Jeg fik mellem 10 og 15 kilo is på mig og kajakken, så jeg var i land efter tre timer og slå isen af.”

landsvind, så tager jeg en chance for at teste mig selv og blive bedre. For hvis jeg vælter cirka 100 meter ude, kan jeg svømme eller drive i land. Og bare jeg er i land senest efter 30 til 60 minutter, så er jeg tryk. Ved isen var Plan B at sejle ind i grødisen, her stopper alle bølgerne nemlig. Det kan godt være, det ikke går, men her kan jeg til nøds få mine ting frem i kajakken, kravle i sovepose og få

brænder, vand og mad frem, så jeg kan få ny energi i kroppen. Og så må jeg arbejde videre næste dag efter en nat i kajakken.

Derfor havde jeg altid minimum vand og mad til en dag. Nogle mener, det er store chancer at tage, men så længe jeg følte mig tryk, tog jeg dem. Hvis Plan B ikke var god, som ved for eksempel Hanstholm, hvor det blæste og var for vildt at komme i land, så måtte jeg bare vente.

Ligeledes er det vigtigt for mig, når jeg laver ekspeditioner, at jeg kun sætter en enkelt ny ting på to-do-listen på mine eventyr. Denne gang var det kajak om vinteren. Alt hvad der foregik på land med lejr-liv, tørre tøj osv. sidder 100 procent på rygraden. Så jeg skulle ikke tænke på andet end at ro. Det er, når man sætter mange nye ting sammen, der gør ged i det.

Flugten fra isen

Næste dag var der meget vind og store bølger, så jeg besluttede at finde et sted, jeg kunne komme ud af isen. Meldingerne var nemlig, at der i luftlinje var 40 kilometer til isfri strande, juhuuu! Jeg sejlede 10 kilometer længere mod syd. Her virkede det, som om grødisen var cirka 150 meter bred. Så jeg gik indad igen og slog lejr på isen.

Sikke en oplevelse at sove i telt på isen, her i Danmark, og sikke en solopgang, der var næste morgen. Det vil jeg aldrig glemme.

Så var det tid til lave et flugtforsøg. De næste halvanden time kæmpede jeg mig ud af, og jeg må indrømme, at der bliver godt varmt i en tørdragt, når man går. Men jeg kom ud, og der var et stort smil på mine læber, selvom de næste tre kilometer foregik i to centimeter grødis. Jeg satte kursen mod Bønnerup Strand 34 kilometer væk. Vejret var okay. Der var små modbølger, der tog topfarten af, men det blev bedre igennem dagen, så jeg ankom til Bønnerup Strand i aftensol. Det var dejligt, at der ingen is var.

Herfra gik turen rundt om Jyllands næse. Der var stadig en del grødis, men det var okay at sejle i. Det blev til en vejrfast i Grenå, hvor jeg igen var inviteret ind, ved ►►

FOTO RENE SCHULTS

6 HURTIGE TIL ERIK B. JØRGENSEN

Hvad er det, der fascinerer dig ved at sejle i kajak på denne måde?

— Man får set et land på forskellige årstider. Mange bevæger sig kun rundt på bestemte årstider, men jeg har fået mange gode oplevelser uden for sæsonen. Så jeg søger altid det anderledes eventyr.

Hvad har du lært af denne tur?

— Jeg har lært en masse, lidt på alle fronter. Jeg er blevet meget bedre og mere erfaren i min kajak, både teknisk og til at bedømme vejr og bølger. Så bliver man bekræftet i, at de små ting, man har lært igennem årene, virker. Og ens færdigheder bliver holdt ved lige. Alt fra lejr-liv til at arbejde under pressede situationer. Man skulle gerne rykke sig lidt på hvert eventyr, man er på, så man kan flere og flere ting. Derfor siger jeg også altid, at man kun skal lave en ny ting på en ny tur. For mig var det kajak om vinteren, alt det andet havde jeg 100 procent styr på. Hvis man laver tre eller fire nye ting, går det galt.

Hvad var den smukkeste oplevelse?

— Det var helt klart isen, det var både det smukkeste og værste. Selv om det

gav en masse bøvl, gjorde det også, at jeg oplevede så mange smukke ting; sov på isen, alle fuglene, der kom ud til kysten og naturen, der tager sig helt anderledes ud, m.v. Bare dét at se solen stå op over isen, og se isen skinne igen.

Hvorfor valgte du at tage af sted alene?

— Da min kammerat ikke kunne få tid, var det en naturlig ting for mig at tage af sted alene. Jeg har ofte været på tur med andre, så man kommer hinanden meget tæt. Så det passede mig fint at få en tur, hvor jeg kunne være mig selv og prøve mig selv af med de udfordringer, det giver at skulle motivere sig selv. Det at rejse alene gør det nemmere at møde folk, og folk er mere tilbøjelige til at invitere eller snakke med én, når man kommer alene.

Kunne du finde på at gøre det igen?

— Helt klart ja. Det har givet nogle oplevelser for livet. Men jeg ville nok vælge en anden form, årstid eller andet, for at søge nogle andre og nye oplevelser. Jeg har mange andre store projekter på vej, nu skal der bare findes nogle samarbejdspartnere

eller sponsorer. Det er en sværere kamp at skaffe dem, end selve turen er.

Hvordan så en normal dag ud på vandet?

— Jeg stod op klokken seks, fik mad, mens jeg varmede vand og gjorde klar til dagen. Toiletbesøg og de sidste vejrmeddelinger skulle ordnes. Jeg var på vandet mellem klokken otte og ni alt efter hvor lyst, det var. Så roede jeg en time, holdt to til fem minutters pause, hvor jeg drak varm saft og spiste lidt chokolade eller knækbrødsadder, og så videre igen. Cirka hver tredje time skulle jeg tisse. Så måtte jeg tisse i en pose, og hælde det ud over kanten. Det var ikke hver dag, jeg var i land i løbet af dagen, og ellers var det kun en enkelt kort gang. Det blev for koldt, og det tog for lang tid. En dag var normalt på mellem fem og ni timer. Så gik jeg i land, fandt en god teltplads eller blev inviteret ind hos nogen. Så skulle der tørres tøj, laves mad, drikkes en masse, lave blogindlæg, se på vejr, snakke en masse telefon med familien og folk, der havde noget lokal viden, samt en masse journalister. I teltet gik jeg i seng mellem klokken 21 og 22. Når jeg var på besøg, blev det ofte senere, da der også skulle snakkes.

►► Claus. Jeg måtte også have en gang penicillin, da jeg hostede slim, når jeg sejlede. I Grenå blev det til god mad og en dag pakket godt ind i en dyne, hvilket var godt for kroppen. Men jeg måtte videre ned til Hjelm, en lille ø, hvorfra jeg skulle krydse til Sjællands Odde.

Her var jeg så heldig at havde kontakt til en kaptajn på færgerne til Sjællands Odde. Han hjalp med vejrmeldinger, holdt øje med mig og fortalte de forskellige skibe, hvor jeg var.

Klokken seks om morgenen var det stadig meget mørkt, så jeg gik først i vandet klokken syv. Den første time sejlede jeg med pandelampe, men så kom solen op. Der var virkelig flot og helt havblik, fantastiske betingelser for et langt kryds. Jeg opdagede, at strømmen var stærkere end forventet, så jeg måtte holde 15 grader mod strømmen for at holde kursen. Jeg opdagede det især, da hurtigfærgen passerede meget tæt! Men jeg kom til Sjællands Odde, og her stod to mænd, Brian og Knud, og vinkede. De fulgte mig på min hjemmeside, så de kom med kage, flødeboller og varm kakao, sikke en modtagelse til Sjælland.

Næste dag var vejret lige på kanten. Der var halvanden meter bølger, men jeg valgte at forsætte, da det var sol og ellers

flot vejr. Hele dagen var jeg koncentreret om bølgerne, og der satte sig et helt utroligt islag på mig. Jeg fik mellem 10 og 15 kilo is på mig og kajakken, så jeg var i land efter tre timer og slå isen af. Jeg forsatte tre timer mere, til jeg stoppede ud for Rørvig. Jeg var

“Problemet var, at der hele vejen langs kysten stod en høj ismur, cirka to meter høj.”

godt træt, men her var der også velkomstkomite på stranden. Igen blev jeg inviteret hjem, uden at jeg vidste det på forhånd, og alt mit tøj blev tøet op i en sauna.

Dag 36 - og det lyser op

Det var blevet den 1. februar, dag 36 på turen, da jeg krydsede over Isefjorden. Her var der selvfølgelig også godt med is de første to kilometer. Jeg fik besøg af en bekendt fra Nicus Nature, og Jesper og jeg fik nogle hyggelige timer sammen i kajak, før han vendte om. Vejret var super de dage, så

næste dag var målet bare at komme så langt som muligt, fordi jeg ville få medstrøm - et helt nyt fænomen, som jeg glædede mig til at prøve. Så jeg sejlede af sted, rundede Kronborg med sæler liggende på stenene ved kysten, kom forbi Helsingør og færgerne. Så tog jeg hele Østkysten ned, og det var en helt anden oplevelse med huse ned til vandet over alt. Det blev til en kort pause i Rungsted efter 32 kilometer, men det var for tidligt at stoppe, så jeg forsatte. Da det så ud som om, jeg kunne komme til København, begyndte jeg at tænke over, hvor jeg og familien skulle bo. Jeg fik meldinger om, at Københavns kanaler var åbne, så jeg valgte at sejle igennem København. Det var en meget speciel oplevelse. Igen fik jeg selskab; en person hjalp mig med at finde overnatning ved at åbne Bryggens Kajakklub for mig. Sikke et tilbud. Så det blev til endnu en nat med familien.

2.000 svaner

Så var jeg også klar til at forlade København. Jeg lagde ud klokken syv med solopgang over Øresundsbroen, det var så flot. Kom rundt om Dragør og satte over Køge Bugt. Jeg ramte land igen ved Stevns Klint, sikke en natur; at se det landskab dækket i ►►

> BLÅ BOG ERIK B. JØRGENSEN

- Født i 1975
- Bor i Langeskov på Fyn
- Kæreste med Kirsten Sørensen og har en datter, Karen, der fylder to år i august 2010

1999-2001 Siriuspatruljen

2002-2008 Jægerkorpset (sanitetsmand, NK, patruljefører)

2007 og 2008 Ekspeditionsleder på krydsning af indlandsisen (for www.diteventyr.dk)

2008- nu Selvstændig virksomhed med foredrag, erhvervstræning, guide, forfatter samt rejsevirkomhed/guide på ekstremture (www.diteventyr.dk)

2009 "Thule til Thule", Grønlandsekspedition over indlandsisen til det Nordøstlige Grønland. 83 dage og 2.700 km (bog udkom sep. 2010 ved Gyldendal)

2010 Danmark rundt i kajak (bog udkommer i 2011)

Se meget mere på www.komud.dk

» sne og is er en oplevelse, jeg aldrig havde forestet.

Jeg fik meldinger om, at der ikke var meget is ved Fakse, så jeg roede ind i Fakse Bugt. Der kom dog hurtigt is langs land, og jeg overvejede at vende om, men fortsatte. Næste landgangssted var Møn, så der skulle roes igennem. Vejret blev heldigvis flot, og der var så mange fugle. Under hele turen havde der været tusindvis af fugle hver dag. Men i Fakse Bugt var det svane-dag med den ene flok svaner efter den anden med 50 til 100 svaner i hver. Over hele dagen så jeg omkring 2.000 svaner og en masse ænder og blishøns.

Reddet af de forkerte

Endelig kunne jeg ro ned langs revet til den nordlige del af Møn. Jeg ankom sidst på eftermiddagen i dagens sidste lys. Jeg var igen inviteret hjem til en kajakroer, så jeg havde fået en GPS-position, hvor jeg skulle hentes. Men cirka en kilometer inden positionen stod to personer på stranden. De kom nærmere, så det måtte være kajakroeren, tænkte jeg. Problemet var bare, at der

hele vejen langs kysten stod en høj ismur, cirka to meter høj. Jeg sejlede stille ind mod iskanten, kunne mærke, at vandet kun var cirka 50 centimeter dybt, så jeg stod ud af kajakken, men jeg kunne ikke se over ismuren. Bølgerne og refleksbølgerne hev og sled i mig, og jeg væltede et par gange.

"Jeg håber, at folk vil blive inspireret til at finde deres eventyr, store som små. Fordi eventyret starter i din baghave."

Hvor blev de af? Jeg begyndte at tage mine ting af kajakken og kaste dem op over kanten, fik min line ud i forenden af kajakken. Jeg opdagede, at ismuren var af grødis, så jeg kunne grave en rampe op. Jeg råbte ind til de to på stranden om de ville hjælpe, og de kom frem og trak i linen, mens jeg

skubbende på kajakken. Endelig kom den op, så jeg kunne kravle over ismuren. Min mistanke kom straks til rette, da de to personer så måbende på mig, og der samtidigt længere nede af stranden kom tre personer gående meget hurtigt: Det var de forkerte personer, jeg var sejlet ind til. Jeg fik forklaret dem, hvad jeg lavede, mens jeg var smurt ind i grødis. Jeg ved ikke helt, om de forstod mit projekt. De tre personer kom op. Det var to fra Vordingborg samt Marlon, jeg skulle bo ved. Vi grinede lidt af det hele, før vi kørte af sted.

Jeg var meget træt. Jeg havde roet de sidste ni dage i træk, og turen til Møn var pænt hård. Så da vejrudsigten var dårlig næste dag, var jeg meget glad for en hviledag med indkøb, journalist-besøg, se kort, tørre min ting og få tiltrængt massage.

Den værste oplevelse

Efter en dejlig hviledag med en masse kajaksnak og hygge var jeg klar til at runde Møns Klint. Sikke et syn; de store skranter men sne og is, det var en stor oplevelse. Herefter gik den sydovert den næste dag, med overnatning på Syd Møn ved Farvandsvænet i Gedser. Ved Rødby var der overnatning og sejlsdags ved en af mine Sirius-kammerater, før jeg stod klar til at krydse til Langeland. Det blev noget at det værste, jeg nåede at prøve. Der var dårligt vejr op til, samt at der skulle komme tre dage med dårligt vejr dagene efter. Så da der var fire timer med rimelig vejr med seks-otte m/s fra nord, begyndte jeg at krydse over. Men strømmen kom fra syd og bølgerne fra nord, så midt på Langelands Bæltet var der halvanden til to meter høje bølger med krabsø (kraftig sø med korte, høje bølger, red.) oven på. Mit problem var ikke bølgerne, men krabsøen, der blev ved med at dreje kajakken, mens den nordlige vind pressede på min bagende, så min kajak ville dreje. Så jeg brugte mange kræfter de to en halv time, det tog at komme over. Endelig kunne jeg ro ned langs Langeland og runde den sydlige spids og gå op på den stille vestlige side af Langeland, hvor der var dejligt stille vand. Her blev jeg mødt af Nicolai, som har designet kajakken, samt to bekendte. Vi var på kro og spise og snakke, før jeg blev afleveret i teltet.

Mål

Dag 49 skulle være den sidste dag, og jeg havde sagt til folk, jeg ville være ved mål klokken 14. Men lige så snart jeg sejlede ud, ramte jeg is. Det var ikke godt for min tidsplan. Efter ni kilometers kamp kom der 15 centimeter is. Så de sidste 9,5 kilometer foregik med kajakken på slæb. Det var tøsne, så min kajak gled ikke for godt. Jeg måtte bruge alle mine kræfter for at komme

FOTO JAKOB VEMMELUND

> UDSTYRSLISTE

Kajakken var den danske designede kajak til Arrow Play fra Arrowkayaks.

På kajakken havde jeg syet en holder til for-dækket, hvor jeg havde følgende:

- Pumpe.
- Pagajflyder.
- Refleksvest til store kryds.
- Bukserliner, kort og lang.
- Nødblus med røg og lys.
- Drikkeflaske.
- Kompas.
- Vind- og temperaturmåler.
- GPS i pelicase.
- Reservepagaj.

Bag på kajakken var der:

- Sovepose.
- GPS Tracker.
- Nødraket med faldskærm.

Og i en lille frontluge havde jeg:

- Chokolade m.v. til dagen.
- Håndvarmer.
- Piller, søsyge, smertestillende, samt morfin.
- Multitool.

I cockpittet:

- Ekstra pagajflyder bag sædet (var pustet op og lå mellem benene, når jeg sejlede lange kryds, så kunne sætte den på, når jeg skulle tisse.)
- Taske med reservehandsker, hue, lygte, reservemad, m.v.
- Sikkerhedssnor fra kajakken til mig (så hvis jeg kæntrede, ville jeg ikke miste kajakken.)

På mig:

- Tørdragt, Deluxe Drysuit fra Sandiline.
- Flydevest.
- VHF-radio.
- Strop light og bliklys, hvis jeg skulle signalere eller ses.
- Nødblus, røg og lys.
- Vandtæt telefon.
- Kniv.

I lejren:

- Telt, trepersoners, Nammatj 3 med tørretnet i.
- Oppusteligt underlag med stol.
- Fiber sovepose + fleece-inderpose.
- To stk. multibrænder.
- I alt mellem 40 og 50 kg grej, alt efter hvor meget proviant, brændstof og vand, jeg havde med.

frem, gik 30 minutter, så pause, 30 minutter, så pause igen. Da jeg nærmede mig de sidste tre kilometer, kom der selskab. Først af én, jeg ikke kendte. Det hjalp lidt at snakke, selv om damptrykket i min tørdragt var faretruende højt. Senere kom mine venner, kæreste, barn og hund. Og da var jeg også helt færdig. De sagde, at de sidste 100 meter var der en åben rende vand, så jeg gik ud på den tynde is og kravlede frem til åbent vand, så jeg kunne sejle i mål. Undskyld forsinkelsen, jeg var først fremme 14.25.

Der var mødt så mange mennesker op, venner, familie, mit gamle jagthorns-gruppe og en masse mennesker, jeg ikke kendte, men som havde fulgt mig. I alt tog 57 personer mod mig. Sikke en modtagelse. Det var en god, men også en tom fornemmelse, for en fantastisk tur var slut.

Hvad er dit eventyr?

Der skal lyde en stor TAK til alle dem, der fulgte mig, alle dem, der brugte tid på at hjælpe mig og give råd. En særlig stor tak

til alle jer, der lagde hus og hjem til - selv om jeg kom med alt mit våde tøj. En kæmpe gæstfrihed. Ud af de 49 dages tur var jeg inde ved folk 24 af dagene, resten var i telt.

Jeg elsker at være på tur. Jeg søger eventyret, hvor jeg kan. Selvfølgelig er præstationen en del af det, men overvejende er det for at mærke, jeg lever, se naturen på alle årstider og finde mine eventyr.

Jeg håber, at folk vil blive inspireret til at finde deres eventyr, store som små. Fordi eventyret starter i din baghave. ■